

*ВІСНИК СТУДЕНТСЬКОГО
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
«ВАПРА»*

**ВІННИЦЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ІНСТИТУТУ
ДЕРЖАВНОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Випуск 187

Вінниця 2024

**ВІСНИК СТУДЕНТСЬКОГО
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
«ВАПРА»**

**ВІННИЦЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ІНСТИТУТУ
ДЕРЖАВНОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Випуск 187

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
XIII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

*«Актуальні проблеми ефективного соціально-
економічного розвитку України»*

18 квітня 2024 року

Вінниця 2024

Вісник студентського наукового товариства «ВАТРА» Вінницького торговельно-економічного інституту ДТЕУ. Вінниця: Редакційно-видавничий відділ ВТЕІ ДТЕУ, 2024. Вип. 187. 415 с.

У Віснику розглядаються глобальні імперативи підприємницького потенціалу компаній на внутрішньому та зовнішньому ринках; проблеми та перспективи соціального забезпечення громадян; сучасні моделі, стратегії, технології менеджменту; стан, виклики та перспективи розвитку публічного управління в Україні; проблематика моделювання та проектування процесів управління в соціально-економічних системах. Значна увага приділяється стратегічним напрямкам розвитку бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту в контексті динамічних євроінтеграційних процесів; фінансовому механізму забезпечення соціально-економічного розвитку країни; проблемам та перспективам торгівлі в реаліях сьогодення; маркетинговим технологіям в умовах інноваційного розвитку бізнесу. Висвітлюються регіональний та національний виміри тенденцій розвитку індустрії гостинності та харчової промисловості; політико-правові, історичні та соціально-психологічні тенденції державотворення в Україні. Досліджуються передумови професійної самореалізації молоді в умовах ринкової економіки: мовний, соціальний та міжкультурний аспекти.

Розраховано на аспірантів, молодих вчених, здобувачів вищої освіти, які цікавляться проблемами соціально-економічного розвитку суспільства.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії – **Замкова Н. Л.**, д-р філос. наук, професор
Відповідальний секретар – **Мартінова Л. Б.**, д-р екон. наук, професор

Члени редакційної колегії:

Бабчинська О. І., д-р екон. наук, доцент, **Власенко І. Г.**, д-р мед. наук, професор, **Громова О. Є.**, д-р екон. наук, доцент, **Іваницька Н. Б.**, д-р філол. наук, професор, **Корж Н. В.**, д-р екон. наук, професор, **Романовська Ю. А.**, д-р екон. наук, доцент, **Хачатрян В. В.**, д-р екон. наук, професор, **Антонюк К. Г.**, доктор філософії зі спеціальності «Економіка», **Вівсюк І. О.**, доктор філософії зі спеціальності «Економіка», **Добровольська Н. В.**, канд. пед. наук, доцент, **Довгань Ю. В.**, канд. екон. наук, доцент, **Китайчук Т. Г.**, канд. екон. наук, доцент, **Мазуркевич І. О.**, канд. екон. наук, **Майстер Л. А.**, канд. екон. наук, доцент, **Осіпова Л. В.**, канд. екон. наук, доцент, **Павлюк Т. І.**, канд. екон. наук, доцент, **Стратійчук В. М.**, доктор філософії зі спеціальності «Економіка», **Тернова А. С.**, канд. техн. наук, доцент.

Свідоцтво Вінницького обласного управління юстиції про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації № 662-20-р серія ВЦ від 14 грудня 2006 року.

ЗМІСТ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: СТАН, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Бєлко Ю. М.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ HR-СТРАТЕГІЇ ОРГАНУ

ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ..... 11

Боднюк І. Л.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗБУДОВИ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ ТА

ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ..... 17

Бондар Ю. Є.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ДЕРЖАВНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ДЛЯ

УКРАЇНИ..... 25

Важинський А. О.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЦИФРОВОЇ ПАРТИСИПАЦІЇ ГРОМАДСЬКОСТІ

У ВИРОБЛЕННІ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ..... 31

Винник А. О.

Здобувач освітнього ступеня «магістр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ МІСЦЕВИХ ФІНАНСІВ ЯК ОСНОВИ

МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ..... 39

Владімірова Т. О.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО

БРЕНДУ УКРАЇНИ..... 47

Восводко Д. Р.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ЦИФРОВИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ В

ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ..... 52

Палій О. О. Здобувач освітнього ступеня «магістр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ: КОНТЕКСТ ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ.....	251
Павлик О. К. Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ, МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ.....	259
Перевертень Д. О. Здобувач освітнього ступеня «магістр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ОСОБЛИВОСТІ ЦИФРОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ...	266
Пономарьов А. О. Здобувач освітнього ступеня «магістр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ ДЕМОКРАТІЇ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	272
Проданець О. А. Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	280
Пушечнікова М. М. Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ РОЗБУДОВИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНІ.....	287
Реверчук А. В. Здобувач освітнього ступеня «магістр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ МІСЦЕВА ДЕМОКРАТІЯ УКРАЇНИ – ОРІЄНТИРИ НА ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ.....	296
Ремінна М. С. Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	303
Рибаченко Х. С. Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ РОЗВИТОК ЦИФРОВОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ ТА СВІТІ: ТЕНДЕНЦІЇ, ПРОБЛЕМИ.....	312

Проданець О. А.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

**ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ
НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

У статті розкривається суть децентралізації влади та її завдання. Початок децентралізації та відповідно децентралізація у наш час. Об'єднання територіальних громад опираючись на правовий аспект.

Ключові слова: *децентралізація, децентралізація влади, об'єднання територіальних громад, типи децентралізації, реформування децентралізації, завдання децентралізації.*

Кожен мешканець села чи міста має право на сучасну медицину й освіту, доступні та якісні адміністративні, комунальні, соціальні послуги, гарні дороги, чисті й освітлені вулиці. Але люди можуть впливати на якість цих послуг лише тоді, коли відповідальні за їх надання знаходяться близько. Найближчою до людей владою є органи місцевого самоврядування: сільські, селищні міські ради та їхні виконкоми. Отже саме вони повинні мати широкі повноваження і достатньо коштів, щоб бути спроможними вирішувати усі місцеві питання і нести за це відповідальність. Саме тому в Україні відбувається децентралізація це процес перерозподілу функцій певних повноважень, бюджетних надходів від державних органів до органів місцевого самоврядування. Тобто це надання повноважень тим органам які найближче до людей і таким чином реалізуються найуспішніше [9].

Як зазначає Ніколіна І,І,-децентралізація влади є головним ефективним знаряддям соціально-економічного розвитку систем, засобами автономізації місцевого самоврядування, підвищення його активності [11].

Відповідно до теорії державного управління, децентралізація – це такий спосіб територіальної організації влади, згідно з яким держава передає право на прийняття рішень з певних питань або в певній сфері управлінським структурам

локального чи регіонального рівня, органам місцевого самоврядування, що перебувають поза системою органів виконавчої влади і є відносно незалежними від неї дає визначення Ніколіна І.І.[12]

Існує три типи децентралізації: політична, адміністративна та фінансова (рис 1).

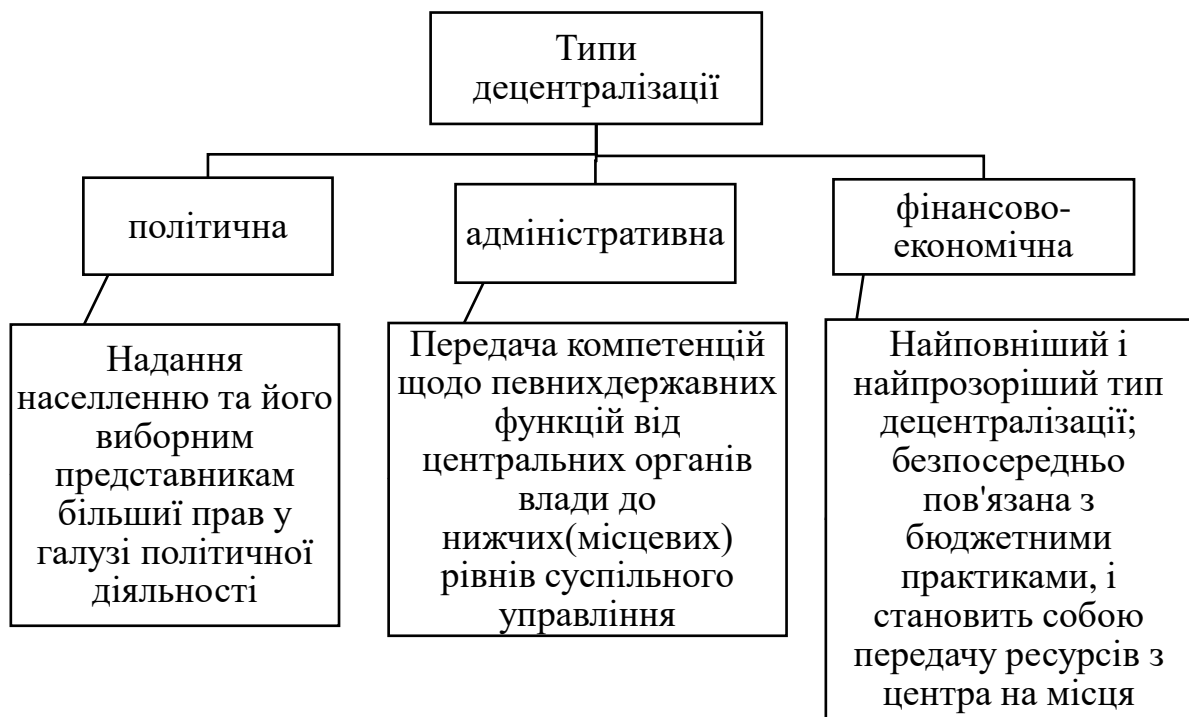

Рисунок 1 – Типи децентралізації [1]

Дані автори зазначають, що політична децентралізація часто потребує конституційних чи визначених законами реформ, розвиток політичних партій, посилення законодавства, створення місцевих політичних одиниць і підтримки ініціатив та інтересів громадських груп.

Також, А. О. Маслов та А. Т. Гладковська дають визначення адміністративній децентралізації що може тільки переміщувати повноваження від центральних урядових посадових осіб у столиці до тих, хто працює в областях (регіонах), провінціях чи районах. Також адміністративна децентралізація спрямована на делегування владних повноважень стосовно процесу розробки і прийняття рішень, ресурсів і повноважень для надання

державних послуг у визначених сферах з центрального до нижчих рівнів влади, галузевих управлінь підвідомчих центральним органам влади, агенцій [1].

І. О. Цимбалюк, у своїй статті зазначає, що фінансова децентралізація постає передусім комплексним поняттям, що охоплює процес передачі повноважень щодо формування та використання фінансових ресурсів регіону, якими є кошти, акумульовані у місцевих бюджетах, позабюджетних фондах, та інші фінансові ресурси (добровільні внески громадян, кошти суб'єктів господарювання, грантових програм, проектів та ін.), що дає змогу забезпечити фінансову самостійність органів місцевого самоврядування у вирішенні власних самоврядних функцій та задоволення інтересів населення, стимулює залучення усіх членів громади до забезпечення соціально-економічного розвитку регіону[10].

Після проголошення незалежності у 1991 р. Україна розпочала трансформацію радянської системи державного управління та економічної системи. Україна обрала демократичну модель державного устрою та ринкову модель економічного розвитку [5].

У 2014 році розпочався процес реформування територіальної організації влади. За ініціативи тодішнього Віцепрем'єр-міністра — Міністра регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України Володимира Гройсмана Уряд схвалив основний концептуальний документ -Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Після цього був затверджений План заходів щодо її реалізації, які дали старт реформі. Надалі були прийняті закони про внесення змін до нормативної бази України. За словами Височанського М. Р фінансова децентралізація відбулася завдяки цим змінам [6].

Також, з 2014 року розпочалось реформування, за цей час діє пакет нового законодавства:

1. Закон України «Про добровільне об'єднання громадян» визначає принципи, за якими відбувається реформування сфери місцевого самоврядування, а саме: верховенства права, прозорості, відкритості,

правової, організаційної та фінансової спроможності місцевого самоврядування, партнерства держави та місцевого самоврядування, сталого розвитку територій [8].

- Закони про внесення змін до Бюджетного та Податкового кодексів України. Завдяки цим змінам відбулася фінансова децентралізація завдяки якій місцеві бюджети зросли на 206,4 млрд грн: з 68,6 млрд в 2014 до 275 млрд грн в 2019 році [15]
- Закон «Про співробітництво територіальних громад». Створив механізм вирішення спільних проблем громад: утилізація та переробка сміття, розвиток спільної інфраструктури тощо. Цим механізмом скористалися вже сотні громад [17].
- Закон «Про засади державної регіональної політики». Державна підтримка регіонального розвитку та розвитку інфраструктури громад за час реформи зросла у 41,5 разів: з 0,5 млрд в 2014 до 20,75 млрд грн у 2019 році. За рахунок цієї підтримки в регіонах та громадах реалізовано у 2015-2019 роках більше 12 тисяч проектів [16].

А.П. Павлюк наголошує, що практична реалізація процесу об'єднання територіальних громад розпочалась в середині 2015 року. У 2015 році було утворено 159 ОТГ, що об'єднали 793 територіальні громади. 25 жовтня 2015 р. в цих громадах було обрано нові органи місцевого самоврядування, з 1 січня 2016 р. вони перейшли на прямі бюджетні розрахунки з Державним казначейством і за результатами 2016 року показали помітну позитивну динаміку свого розвитку. Ці громади отримали розширені повноваження і додаткові ресурси що дозволило їм реалізовувати проекти розвитку інфраструктури: ремонтувати і навіть будувати школи, дитсадки, водогони, дороги, системи вуличного освітлення, закуповувати комунальну техніку, створювати комунальні підприємства, дбати про благоустрій території тощо. У 2016 році відбувся суттєвий прогрес у формуванні ОТГ – їхня кількість зросла у 2,3 рази [2].

Кабінет Міністрів України визначив підтримку реформи децентралізації в Україні одним з пріоритетних завдань, що сприятиме розвитку місцевого

самоуправління і економічного розвитку країни в цілому. 2020 рік став ключовим у питанні формування базового рівня місцевого самоврядування: 12 червня 2020 року Уряд затвердив новий адміністративно-територіальний устрій базового рівня. Відповідно до розпоряджень Кабінету Міністрів, в Україні сформовано 1469 територіальних громад, які покриватимуть усю територію країни[13].

Отже, одним з основних результатів реформи децентралізації у 2014–2019 рр. стала територіальна консолідація на місцевому рівні і започаткування процесу перерозподілу управлінських повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади щодо надання публічних послуг за принципом субсидіарності шляхом формування інституційно та фінансово спроможних ОТГ[4].

Робимо висновок, що перший етап пройшов успішно. Сформована законодавча база значно посилила мотивацію до міжмуніципального згортання в країні, створила відповідні правові умови та механізми для формування спроможних територіальних громад сіл, селищ, міст, які об'єднують свої зусилля у вирішенні настійних проблем.

Другий етап децентралізації в Україні відбувся 2020-2021 року. 2020 рік став ключовим у питанні формування базового рівня місцевого самоврядування.

Основні завдання децентралізації:

1. Затвердження нової територіальної основи для діяльності органів влади на рівні громад та районів.
2. Передача повноважень виконавчої влади органам МС та їх розмежування між рівнями і органами за принципом субсидіарності.
3. Створення належної ресурсної бази для здійснення повноважень МС.
4. Формування ефективності системи служби в ОМС та ОБВ.
5. Упорядкування системи державного контролю та нагляду за законністю діяльності ОМС.
6. Розвиток форм прямого народовладдя: виборів, референдумів.
7. Удосконалення механізму координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади [7].

Для того щоб відбувся другий етап децентралізації, необхідно виконати ряд важливих законів (таблиця 1.).

Усе це створює стійке підґрунтя для наступних кроків реформи місцевого самоврядування, а також сприяє прискоренню реформ у сфері охорони здоров'я, освіти, культури, соціальних послуг, енергоефективності та інших секторах [14].

Таблиця 1 - Другий етап децентралізації влади 2020-2021 роках.

12 червня 2020р.	Уряд затвердив новий адміністративно-територіальний устрій базового рівня. Відповідно до розпоряджень Кабінету Міністрів, в Україні сформовано 1469 територіальних громад, які покриватимуть усю територію країни.
15 липня 2020р.	Верховна Рада України прийняла постанову 3809 про призначення чергових місцевих виборів на 25 жовтня 2020 року.
16 липня 2020р.	Верховна Рада України прийняла зміни до виборчого законодавства. 25 жовтня 2020 року пройшли місцеві вибори на новій територіальній основі громад і районів.
17 липня 2020р.	Верховна Рада України прийняла Постанову № 3650 «Про утворення та ліквідацію районів». Згідно з документом, тепер в Україні 136 районів. Старі 490 районів парламент ліквідував.

У результаті повноваження між рівнями управління повинні бути розмежовані за принципом субсидіарності. У 2022 році очікувалося внесення змін до Конституції щодо децентралізації, які необхідні для подальшого просування реформи та її завершення. Мешканці громад мають бути забезпечені механізмами та інструментами впливу на місцеву владу та участі у прийнятті рішень [2].

Як висновок можна сказати, що процеси децентралізації необхідні для розвитку країни у всіх сферах. Залучення громадян до влади є важливим етапом демократичних перетворень і умовою, за якої буде можлива реалізація європейського напрямку зовнішньої політики України.

Список використаних джерел:

1. А. О. Маслов. А. Т. Гладковська. Сутність, типи, форми, можливості і загрози децентралізації URL:http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/2_2019/13.pdf
2. Павлюк А.П. Відділ регіональної політики. Формування об'єднаних територіальних громад: стан, проблемні питання та шляхи їх вирішення URL:https://www.niss.gov.ua/sites/default/files/2017-07/terutor_gromad-86ead.pdf

3. Борисенко Ю. Досягнення та виклики реформування місцевого самоврядування в Україні. *Аспекти публічного управління*. 2022. Том 10. №3. С. 42-50. <https://doi.org/10.15421/152218URL:file:///C:/Users/ASUS/Downloads/944-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1427-1-10-20221130.pdf>
4. Романова В., Умланд А. Реформа децентралізації в Україні: перші результати та виклики. *Політичні інститути та процеси*. №1' 2021. 41-51 С. URL: <http://pd.ipiend.gov.ua/article/view/235422/233865>
5. Венцель В. Реформа децентралізації в Україні та соціальна функція держави: виклики та перспективи. *Аспекти публічного управління*. 2020. № 1. С. 18-29. URL: <file:///C:/Users/Admin/Downloads/716-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1062-1-10-20200319.pdf>
6. Височанський М. Р. Окремі аспекти процесу децентралізації влади в Україні в рамках державного регулювання. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. № 5-6. С. 153-158 URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/5-6_2020/26.pdf
7. Дарницька районна в місті Києві державна адміністрація. Другий етап децентралізації в Україні 2019-2021 роки. URL: <https://darn.kyivcity.gov.ua/news/23471.html>
8. Державне управління. Кочерга О.П. 247с. 2021р. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/457/442>
9. Децентралізація. Навіщо децентралізація 2024р. URL: <https://decentralization.ua/about>
10. І. О. Цимбалюк Сутнісна характеристика фінансової децентралізації та її вплив на формування доходів місцевих бюджетів. *Регіональна економіка* 2019, №4 С. 113-119 URL: re201904_113_TymbaliukIO.pdf
11. Ніколіна І.І., Герасимюк К.Х.. Децентралізаційні трансформації механізмів управління муніципальною медициною. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2022. № 28. С. 90-93. URL: <https://ir.vtei.edu.ua/g.php?fname=27624.pdf>

12. Ніколіна І.І. Трансформація публічного управління в Україні в умовах децентралізації *Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України: збірник наукових праць VII Міжнародної наук.-практ. конференції* (м. Вінниця, 05-07 черв. 2019 р.). Вінниця. 2019. Ч.1. С. 279-290. URL: <https://ir.vtei.edu.ua/g.php?fname=25769.pdf>

13. Портал «Децентралізація» URL: <https://decentralization.gov.ua/about>

14. Портал «Децентралізація» URL: <https://decentralization.ua/about>

15. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 №157- VIII. URL: [Про добровільне об'єднання ... | від 05.02.2015 № 157-VIII \(rada.gov.ua\)](#)

16. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 №156- VIII. URL: [Про засади державної регіон... | від 05.02.2015 № 156-VIII \(rada.gov.ua\)](#)

17. Про співробітництво територіальних громад: Закон України від 17.06.2014 №1508-VII. URL: [Про співробітництво територ... | від 17.06.2014 № 1508-VII \(rada.gov.ua\)](#)

18. Борисенко Ю. Досягнення та виклики реформування місцевого самоврядування в Україні. *Аспекти публічного управління*. 2022. Том 10. №3. С. 42-50. <https://doi.org/10.15421/152218> URL: <file:///C:/Users/ASUS/Downloads/944-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1427-1-10-20221130.pdf>

УДК 305:321(045)

Пушечнікова М. М.

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ

РОЗБУДОВИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНІ

Україна є правовою державою, заснованою на демократичних цінностях і з чіткою зовнішньою політикою, яка спрямована на співпрацю з Європейським союзом. Країна віддана європейським цінностям і рішуче дотримується правових принципів, забезпечуючи рівні права та можливості кожному громадянину, незалежно від гендеру.